

РЕШЕНИЕ

№ 1528

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **11663** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директор на Дирекция „Инспекция по труда” С. срещу решение от 18.09.2013г на СРС по нахд № 12384/2012г. Претендира се незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение поради неправилно приложение на закона. Според касатора, РС неправилно е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Твърди, че в случая следва да намери приложение разпоредбата на чл. 415в от КТ, като процесният случай не попадал в приложното ѝ поле. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление /НП/ .

Ответникът по жалбата, [фирма], редовно уведомен за производството по делото; явява се лично И. К., който оспорва жалбата. Заявява, че е на 83 години, с 86% трудова неработоспособност, със затруднено ходене и мислене. Представя Акт за смърт на сина си, починал на 18.02.2012г, като заявява, че до тази дата се е грижил за него като болен. Като твърди, че множеството причини, които излага, са довели до пропускане на срока /7-дневен/ до ТД на НАП за представяне на уведомление за прекратяване на трудовия договор на Е. Е. Н..

СГП чрез прокурор Никова взема становище за основателност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348 (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 18.09.2013г на СРС, касационната инстанция приема, че решението е валидно и допустимо.

РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка по спора доказателства, въз основа на които е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция .

Производството пред СРС е образувано по жалба на [фирма] представляван от собственика И. А. К. срещу наказателно постановление № 22-2204001 от 22.02.2012 г., издадено от директор на дирекция "Инспекция по труда"-С.. С обжалваното постановление на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на жалбоподателя - едноличен търговец е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева за нарушение по чл. 62 ал.3 от КТ.

РС въз основа на събраните доказателства законосъобразно е установил, че считано от 20.12.2011 г. жалбоподателят е прекратил трудовия договор на служителя си Е. Е. Н., без да изпрати в законоустановения 7-дневен срок от прекратяването уведомление по образец до съответното ТД на НАП. Поради неспазването на срока е съставен и протокол от 31.01.2012 г., с който на жалбоподателя е дадено задължително предписание № 1, а именно в срок до 07.02.2012 г. да изпрати уведомлението за прекратяване на трудовия договор с Н. до НАП. Последният срок е спазен от жалбоподателя, като предписанието е изпълнено. За неспазването обаче на законоустановения 7-дневен срок по чл. 62 от КТ на жалбоподателя е съставен приложения АУАН, с който актосъставителят Е. приема, че в 7-дневен срок от датата на прекратяването на трудовия договор между жалбоподателя и служителя Е. Е. Н. жалбоподателят, в качеството си на ЕТ и работодател, или упълномощено от него лице, не е изпратило уведомление до ТД на НАП, с което е нарушена разпоредбата на чл. 62, ал. 3 КТ. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП, с което административно - наказващият орган възприема изцяло обстоятелствата, посочени в АУАН, квалифицира нарушението като такова по чл. 414, ал. 1 КТ и индивидуализира наказанието.

Така установената от РС фактическа обстановка съответства на събраните по преписката доказателства .

РС законосъобразно е преценил както сроковете за издаване на процесните актове /АУАН и НП/, така и компетентността на съставителите им.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, РС е направил извод за приложение на чл. 28 от ЗАНН, като е приел, че задължението на работодателя е изпълнено, макар и след този 7 дневен срок; както и че К. представя доказателства и ангажира и твърдения за обстоятелства, които могат да се приемат като обосноваващи мотив в насока, защо същият не е изпълнил задължението си в срок, като тези относно инвалидността на физическото лице; смъртта на сина му, предхождана от заболяване и пр.

Последните правни изводи на РС не се споделят изцяло от съдебния състав на АССГ: На първо място следва да се обърне внимание, че отговорността е обективна, като наказанието е наложено на ЕТ и същото е имуществена санкция. Административнонаказателната отговорност на ЮЛ и ЕТ е безвиновна и съдът не осъществява контрол върху субективната страна на деянието, каквато е вината. ЕТ като работодател обаче също може да пропусне определен в закона срок, като пропускът да се дължи на обективни причини, свързани с организацията на работата на работодателя. Изложените от К. причини касаят него като физическо лице, а по отношение на тези, които са свързани с организацията на работата на ЕТ, не са ангажирани доказателства в процеса /посочен инцидент с работник и пр./

Не следващо място, КТ е специален закон по отношение на ЗАНН и по отношение на маловажните нарушения съдържа изричен текст на чл. 415в от КТ, който определя отговорността при маловажните нарушения. При наличието на специален текст от КТ, чл. 28 от ЗАНН не се прилага, поради което и АССГ не споделя мотивите на РС относно приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Що се касае до съставомерността на деянието по чл. 62 ал.3 от КТ, същият състав е реализиран от обективна страна от ЕТ.

По отношение на приложението на чл. 415 в от КТ, съдът приема следното: Прекратяването на трудовия договор, което не е вписано в НАП в 7 дневен срок, е от 20.12.2011г. Считано от тази дата, вписването е следвало да се извърши най-късно до 27.12.2011г. Тъй като това е времето на извършване на нарушението, към тази дата действа друга редакция на чл. 415в от КТ, съгласно която няма ограничение относно приложението на чл. 415в от КТ по отношение на нарушенията по чл. 62 ал.3 от КТ, за разлика от сега действащата редакция. Съгласно редакцията на КТ към този период, за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. В случая работодателят сам е заявил вписване на посоченото обстоятелство в НАП, около 20 дни след изтичане на 7-дневния срок по КТ. След съставения протокол с дадено предписание на работодателя, същият е отстранил нарушението веднага, като липсват данни от това просрочие с около 20 дни да са настъпили вреди, като нарушението е отстранено веднага след констатирането му. Предвид горното, АССГ в настоящия касационен състав приема, че по отношение на процесното нарушение може да бъде приложена разпоредбата на чл. 415в от КТ.

Горното е основание за отмяна на решението на РС и постановяване на ново такова, с което да се измени обжалваното НП, като на работодателя се наложи имуществена санкция от 100лв на основание чл. 415в от КТ, който размер според съда е съответен като минимален на степента на обществената опасност на деянието.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221 ал.2 от КТ, АССГ в настоящия

касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по касационна жалба на директор на Дирекция „Инспекция по труда” С. решение от 18.09.2013г на СРС по нахд № 12384/2012г., ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2204001 от 22.02.2012 г., издадено от директор на дирекция "Инспекция по труда"-С., КАТО ВМЕСТО ОПРЕДЕЛЕНОТО НАКАЗАНИЕ ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ ОТ 1500лв. на основание чл. 415в от КТ определя наказание на [фирма] представляван от собственика И. А. К. имуществена санкция в размер на 100лв .

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
/М.С./

ЧЛЕНОВЕ:
/В.Н./

.....
/М.К./